

## Anh có kỷ niệm nào "xúc động" trong nghiệp cầm bút của mình?

- Điều xúc động nhất là khi được biết trước lúc qua đời ở nơi đất khách quê người, nhạc sĩ Phạm Đình Chương đã phổ nhạc bài thơ Ta ở trời Tây, nhớ trời Đông của tôi. Bài thơ này tôi làm khi ở Pleiku (trời Tây) nhớ về một người con gái ở Đà Nẵng (trời Đông). Vậy mà, nỗi nhớ "tâm thường" của tôi lại trở thành nỗi nhớ thiêng liêng của người nhạc sĩ tài hoa trước khi từ giã cuộc đời nơi xứ người.

(Theo Thanh Niên)\*

## Nỗi Nhớ Âm Thầm

Ta ở trời Tây nhớ trời Đông  
nhớ trong sợi khói bay phiêu bồng  
có dăm hàng núi ngăn người đến  
có một nguồn xa cách mấy dòng

Ta ở trời Tây nhớ trời Đông  
nhớ quen trăm nỗi xót xa lòng  
nhớ ta bỗng có men đời đắng  
có chút buồn trong nỗi nhớ mong

Ta ở trời Tây nhớ trời Đông  
nhớ như con nước trôi xuôi dòng  
nhớ chim cánh mồi bay về núi  
nhớ một mình ta hoài ngóng trông

Ta ở trời Tây nhớ trời Đông  
nhớ mưa trên những phiến tơ hồng  
nhớ đôi sợi tóc chia đường gió  
nhớ cỗi ta mù như hư không.

**Kim Tuấn**

**Ta Ở Trời Tây Nhớ Trời Đông - nhạc Phạm Đình Chương - Khánh Ly hát**

**Nguồn:** <http://khanhly.net/phoxua/tm.asp?m=49348>

[www.vietnamvanhien.net](http://www.vietnamvanhien.net)